

פ' א מ"א פ"א חלכות
 איסורי ביאה ס"א
 סג לחין ק"א :

קחויא בשעת מחי' פרטי' דמבטלי ליה די חזיא לטור' ל' שלאחר הפסקת ג' שעות ראשונות אם מממנה מעט נעטע דיין דאמחוקה לרובא קודם הפסקת ג' שעות ראשונות גרי הלא בדיקע וזמנה לרעהו וככל אשה שבער עליה ג' שעות דאין דיה שעתה

הדר קא חזיא בעוונות. אחר ראי' וז: מאי. דיה שמה או מטמאה
לעם מי אמרין הא דקמי צברה ועוד עברו עליה ג' עונות
דקא קמי עברו דלי חזאי לכוף עניה מטמאה מעת לעת דלע"ג
דלא הגיע זמנה מין הדחוקה רואה קדם הפסקת ג' עונות ראשונה
היה היא בעוונות זמנה וז: מה הפסקת
בראשונה וראתה דיה שמה בראש
ראיה כרי"א וכי חזא חו לכוף עניה
מטמאה מעת לעת ככל אשה שצברו
עליה ג' עונות דלן דיה שמה אלא
בראשונה אלא היא דחזר ועברו
(ב) שמים וראתה דיה שמה בראש
ראיה כרי"א. ואע"ג דלא חזן דקמי

לקמן פד. כמטות פנ:
ימות כו. סר: [פירושין נא
סמורין פא ב"מ קו:]

צְהִיחַת הַבֵּית
(א) רָשִׁי דִּים מֵלִי דִים
וְכֹאֲלֵכֵי כִיכָא דְחִדְרוֹ
וּסְכְרוֹ ג' שְׁטֹט שְׁטִיט :
(ב) חֲמִשָּׁה דִּים קִמְיָא
וְכֹאֲ וְהִי לֹא לְשֹׁמֵר
מְדִישָׁא :

צ"ל כיון דאזי חזיא לסוף
 ט"ו ר"ס
 צ"ל שמים

ר"י כ"ז פ"י רש"כ"ם
לפ"ל צפ"ר א"ח א"ח

עליה שלש שעות. שניות דיה שעות
כריא ואלא דלא חזין דמיירי ריא
בשעות שניות אלא בשעות ראשונות
מיה שעות דיה שעות בשניות (עד
שבתקון) וא כריי ו כרשב' (אין
דריא רבי הו' ספא כרשב' דלרבי
כ"י חזיא לסוף שעות שאחר הספקת
שלש שעות (ראשונה) ממחאה מעת
לעת דחמא להביי זמנה לראות ובי
חזרו וספדו עליה שלש שעות שניות
גמי וספדו מעת לעת דכיון דהרבי
וימי חזיא בהספקה אינלא מילתא
לרבי דשני וסא הוא ולא סילוק דהיס
שאן ו דריא (להחזק בדמים ונפי'
והרבי) (על ד:.) ודיקא שעת
עליה שלש שעות שניות דיה שעות
אחיא דלא כריי דלרבי ממחאה מעת
לעת כאילו חזיא לסוף שניה וכן "פ"
רשב"ם בצרף אחרון (דף מה.) ואין
דראה דלא היה להם"ס להסתפק בזה
והיה לו (ל) לפסוק מדרישא רבי סיה
גמי כריי ובחאיא לסוף שניה גמי דיה

ההדר קרוי' בעונות מאי אמר רב גידל אמר
רב פעם ראשונה ושניה דיה שעתה שלישי
מממאה מעת לעת ומפקדה לפקדה ועוד
עבר עליה ג' עונות וראתה דיה שעתה הדר
קרוי' בעונות מאי אמר רב כהנא אמר רב
גידל אמר רב פעם ראשונה דיה שעתה
שניה מממאה מעת לעת ומפקדה לפקדה
מני רבי היא דאמר *בתרי זימני דיי חוקה
אימא סיפא עבר עליה ג' עונות וראתה דיה
שעתה אתאן לר"א וכי תימא רבי היא
ובעונות סבר לה כר"א ומי סבר לה והא
לאודי שנוכר קאמר אלא ר"א היא ובוסתות
סבר לה כרבי בתם שבין ראשונה ושניה
מסור שבין שניה ושלישית חוקה אמר
ממא רבי יוחנן אמר *מסור חוקה אמר
ממא כיון דאילן הויא מממאה כחמה נמי
ממא ורבי יוחנן אמר מסור כיון דלא
אתחוקה בדם כחמה נמי לא מממין לה
מתקף

דברי אלעזר אלה בעצירה ראשונה
מיהו מודה דדיה שעתה בשמים עד
להתחמוק או כרבי או כרבי"ג ואע"ג
לדברש רבי אלה קיפא כרבי"ג דלי
כרבי כיון דחזאי בעוונות הוה מדמינן
לה להביע ומה כי חזאי בהפקקה נמי
כיון דחרי יומי חזאי בהפקקה איגללי
מינחא למפרע דשיעי וקא הוא ולא
שילוק דמיס מעט מעטא מעט
לעט שאין וזכריה להתחמוק בדמים או
דילמא אי חזאי לטוק עונה נמי כ"ס
דדיה שעתה דמוכח מילמא בהפקקה
דראשונה אי שילוק דמיס היתה ולא
שיעי וקא ויש לומר דחרי לקדמותה
זכריה להתחמוק עד אחר הפקקה

שעה כח בחור ועברו עליה של שעות לך גרלה דאפלו ממחלה
מעת לעת כי חיזי לבוך ענה שלאחר הפסקה של שעות ראשונה
הפסקה של שעות שניות הראוי מולקתן ביום דיה שעה אפלו
לרבי כיון לא הגיע זמנה לראות [ואין חילוק בין לא הגיע זמנה
לראות לזקנה] והוא בריחא דזקנה נמי רבי ואל"מ בגיג' זמנה
לראות ועברו עליה של שעות שניות לר"א מי אמרין דיה שעה
כח בזקנה לרבנן ומדלא אשמעין בגיג' זמנה לראות דאי דיה
שעה עד הפסקה של שעות שלישיה הראוי רבוחא קפי מבלא גיג'
זמנה לראות אין לאכזרי דאפלו רבחה סוף של שעות שניות ממחלה
מעת לעת דמיט' למחר דמחש' אף אשמעין בלא גיג' זמנה
לראות דאפלו הכי ממחלה בשלישיה מעת לעת :

בשמי ראיות כבתלה. והאי דנקט ועוד עברו ורמזהו דיה שמה רבוחא
 שמשמעין אע"ג דהרי זמני חזאי הכפסקה לא אמרין אגלגל מילתא
 שיערי וסח הוא ולא סילוק דמיס ותמטמא בשביה מעת לעת אלא אפילו
 לגרי דיה שמה להפסקה קיימא לעולם בחרת לדקמותה דזון
 ורמזהו ולא דמיא להביע זמנה ורמזהו שמתחזק בשמי ראיות ע"ג ממתא
 ומעת לעת דקמתי ואזלי * אמר רב גידל פעם ראשונה. היא הראיה
 הכמוכה להפסקה ראשונה: ושניה. היא הראיה שחזרה לנפק עונה
 שמה: ושלשית. אם חזרה עוד לנפק עונה: מטמאה מעת
 לעת. והאי דנקט מנא ועוד עברו עליה ג' עונות רבוחא הוא דנקט
 דפי' דכל שכן חזאי בשבועות מוכרחא מילתא להפסקה קיימא
 סילוקא הואי וכו' רב יאלי: ועוד עברו עליה ג' עונות ורמזהו דיה

ע"י רש"ל שפ"י פי' לאחר
דל"ז כפ"י רש"י

תוספי הרא"ש

[illegible][illegible]

שעתה הדר קחידיא בעוורת. אחר ראי' וז: מאי. דיה עשה' או מטמאה
ועתה לעם מי אמרין הא דסדר מנח כהנא ראי' שליטת בהפקה
והוא נקט דהכא הוא דמטמאה מעם לעם דאכלא מילתא דשיני וסב
לזבא הפסקומיה לרבות דבילוג שחי' והתווקה הפסקות דשיני לא
זבבא בהפקה קיימא' כדשיני' הא מחזקא כהנא כדנרי' כדרימא' אכל' אלא
זבא לטוק שניה הרי היא דיה שעה' דלא אחזק דבילוג ואמרין
הפקה שיה נמי פורח לקדמותה וכל דמיה מסולקין וזריכה להחזק
שמי' ראי' אחת הקמורה בהפקה שניה והשניה היא שמהא לטוק
ועונה ובלשית מטמאה מעם לעם או דילמא כלי' האי לא אמרין דחורה
לקדמותה והפקה שניה דייקין לה כהנע' ושניה והפקה ורפאה
וגהיה' ראי' לתורה הוא דדיה שעה' אכל' שניה מטמאה מעם לעם.
האי דנקט מנח בלשית ועד עברו עליה ורפאה מטמאה מעם לעם
הוא הדין נמי אס' לא עברו רבנא' לשמועין דלא חימה' כל ראי'
הקמורה בהפקה דיה שעה' אלא כיון דאחזק דבילוג אמרין שני'
סמא הוא ולא שילוק דמיס: אמר רב גידל אמר רב. ראשונה לקדר
ראיות הלל' שאט עסקין בהן לישאל ק"מ חזי' בעוונת מתי' מאי
וגריה הסמיה להפקה שניה דעלה קיימא' דיה שעה' ושניה היא
וגריה שמהא לטוק שניה מטמאה מעם לעם. והא דמנח הפסקה
בלשית גבי מעם לעם לרבנא' הוא דנקט כדפרישית דלא חימה' כל
ראיה' שלאן הפסקה מתי' היא דיה שעה: מגי' רבי' היא. דהא בין
ראיה' בין סמא כרבי' שני' ק"מ אימא סיפא. דהנעי' ומנה לרבות
מחא' לר"א דמנח ר"י כל אשה שעברו עליה' ג' עונות דיה שעה' ומרש' (ומרש')

מוסף רש"י

(ש"ד לענע הקודם)
מעשה וצעה רבי
כרבי אליעזר.
זה שצבר שלם של
טוט של שלם וים
לזה, ואמר י"א
מחשבים (י:); לזה
שצבר שלם של טוט
זה שצבר ופליגי דנן
שלם שלם של שצבר
שלם שצבר שלם י
טוט מחשב וקה
סמן לקנות (לעיל).
לאחר שומר שלם
יפה עשה (ספ).
בשעת הדק. של
נזרה היו ולל
למסד סהרם (לעיל)
(י:)

אלא רבים פליגי
עליה. ונמלך דנר
היסד והפסילו
להפחרט ואמר כדי הוא
כ' (שס).

פילו רכנן מזדו דחורת לקדמותה היא: ובעזרת סבר לה כרבי
 בזכר קאמר. למדנו שהקשה צעניו על עשה כמומו: ובוטחות
 אשוורה לשניה. שנמצא בצנדה של מיתוק שלל הגיע זמנה ודאי
 הגיע זמנה לראות אפילו סדינין שלה כיו: חזקיה אמר טמא.
 ומעמיא למפרע אלמא בחזקת דמיס הומוקס: ורבי יוחנן אמר
 דין תורה מוחזקת בדמים לעמא למפרע לא גזר על כחמה:
 מתקיף

אחרי כן הגיע זמנה לא מני למיפקך ליה דלכתא למימר בהאיא
וליעוד. הפסקת שלט עוות סבר לה כרי אליעזר: והא לאחר
דבר לה כרי. דלמר כמר זמני היא חזקה לכל דבר: כתם שבין
היהור דלכתי לאו כחזקה דמיס היא וואמרין לעיל (דף ה.) חינוקת
היא כמר זמני אימתוקה דמיס והיא חזקה דלכתי הדרה חזא
והיהור כיון דלא אתחזקה בהם. כלומר כל זמן שלא נהגו בה

(ע"כ שייד לענד'ה הקדוש)
בתרי זימני הרי
חזקה. דאמר במס'
יבמות (קד:) נשאל
לראשון ומת, לשני ומת,
לשלישי לא נשאל, דבתי
זימני הרי חזקה (כתובות
מג: ובע"ז ערוכין לו:).

ת. ב. היי שעתא בראייה דהפסקתא כמו בראיות ראשונות ואינה מסמאה שעתא עד שתתחוק והפסקה ראשונה בכלל ההפסקות היא . וה"ה הוה מצי למיתני בתיבא ומנה ועוד עברו : ת. ה' דליתי אליבא דר' דלית הלכתא כותיה דהוה לוי . לפלוגי אליבא דרשב"ב בין שרישית לרביעית ושמן דשפתין כ"ג נקם בין שניה לשלישית ונפקא מינה לרשב"ב בין שלישית לרביעית :

[illegible]

מוסף רשמי (שי"ד דף
(מ. כל ה
בדלמריקן צהוב (צ"מ נט;
מדבריו רבי יהושע. דכ
מגנן (פגינה כג:) ככל
(שס). אחוריו טמא.
גנן וזכו של זכ ורוקו ומימי

דהיינו ציט קיטל התחמון
לאתוריו לאחז צו (נצרות)
תוכו. אפילו נטומאה דר